

Marinus Larsen: Ved fremsættelsen af forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v. indtil udgangen af april 1954 har regeringen erkendt, at tidspunktet endnu ikke er inde til at ophæve lovgivningen på dette område, og deri er mit parti enig med regeringen.

Den højtærede handelsminister fremhævede en række af de forbedringer, der er sket i de år, der er gået. Det kan ikke bestrides, men at der er sket gode fremskridt, skyldes mange forskellige forhold, bl. a. at landet har haft en god høst, og at der er opnået et bedre bytteforhold i handelen med udlandet. Mange forskellige faktorer spiller ind her og har forbedret stillingen. Det er ikke regeringens indsats alene, der har bevirket de forbedrede forhold. Jeg savnede imidlertid i den højtærede ministers fremstilling oplysninger om skyggesiderne ved den liberalisering, som er gennemført, navnlig dette, at beskæftigelsesmulighederne er blevet forringet. Det er jo alle i denne sal bekendt, at vi har haft en betydelig arbejdsløshed i det sidste år, og for mig at se er det således, at for at bedre samfundsforholdenes økonomi er det nødvendigt, at alle kommer med i produktionen. Det kan ikke være en fordel for et samfund, at mange af samfundets borgere er uden beskæftigelse. Det er en af de skyggesider, som jeg mener at man ikke kan lade ude af betragtning.

Da forslaget, som det foreligger her, har fået en så overvældende tilslutning i folketinget, finder jeg ikke, at der er nogen anledning til at genoptage den diskussion, som blev ført derovre. Langt den overvejende del af det andet høje tings medlemmer gik ind for lovforslagets vedtagelse uforandret, og jeg skal på mit partis vegne anbefale landstinget at vedtage lovforslaget, således som det foreligger.

Villemoes: Det er rigtigt, som den højtærede minister for handel, industri og søfart fremhævede, at hovedbegrundelsen for forlængelsen af vareforsyningsloven, en lov, som er blevet forlænget år efter år i de senere åringer, naturligvis er den usikkerhed, der stadig er tilstede i verden, også hvad angår Danmarks betalings- og samhandelsforhold.

Både erhvervslivets folk og også mange andre her i landet ville hilse det med glæde,

hvis vi kunne komme så vidt, at vi kunne blive fri for en sådan lovgivning. Jeg har igennem mange år fra denne talerstol været med til at behandle forlængelser af tidsbegrænsede love, også undertiden med den bevidsthed, at det måske igen ville blive nødvendigt at forlænge dem. Jeg er dog så stor en optimist, at jeg denne gang godt kunne tænke mig, at det kun en kortere tid endnu vil være nødvendigt med en sådan lovgivning i vort land. Det er jo ikke noget, som vi alene bestemmer; men hvis der kan blive rolige forhold i verden, hvis der kan blive fred og fordragelighed mellem menneskenes børn og mere forståelse i det internationale samkvem end hidtil, skulle der være et vist håb om, at vi kan blive fri for en sådan lovgivning. Jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, når jeg går ud fra, at den højtærede minister for handel, industri og søfart er af samme mening og ønsker det samme som jeg.

Den lov, der her er tale om, er jo en bemyndigelseslov og har været det igennem de mange år, vi har haft den, og det organ, som hedder rigsdagens vareforsyningsudvalg, er et forbindelsesled mellem den højtærede minister og rigsdagen. Som bilag 1 til betænkningen fra folketingsudvalget er optrykt en skrivelse fra Grosserer-Societetets Komité til ministeren, hvori det siges, at man kunne ønske, at der i lovens § 1 blev indføjet en bestemmelse, hvorefter der klart og tydeligt gives rigsdagens vareforsyningsudvalg en ret og en pligt til nærmere at følge afviklingen af denne lovgivning. Naturligvis følger dette udvalg i alle retninger, hvad der sker, og får de oplysninger, det har brug for, fra ministeriet; men derfra og til ligefrem at følge afviklingen er der jo et spring, og det spring er så stort, at jeg for mit vedkommende må sige, at jeg har det ønske, at lovgivningen skal holdes for sig og administrationen for sig. Den højtærede minister har administrationen, den højtærede minister har ansvaret på dette område. Jeg kan udmærket følge Grosserer-Societetets Komité — det kan vi formodentlig alle — i ønsket om at få afviklet så meget som muligt; men det er jo rigtigt, hvad den højtærede minister lige har fremhævet, at det dog i højeste grad er gået i den rigtige retning i det forløbne år. Vi fik oplyst — hvad vel de fleste af os var klar over —, at den samlede libera-